

חמש עשרה נשים פרק ראשון יבמות מז.

מסורת הש"ס

(א) [נ"ל אמרו מי ילך],
(ב) חגיגה ג: ידים פ"ד מ"ג,
(ג) חגיגה ג: (ד) ב"ק לח:
נדה נו: (ה) בס"א:
שנשמדו, (ו) ליתא בס"א,
(ז) נ"ל שימאווהו. יעב"ך,

תורה אור השלם

1. נָעַר הָיִיתִי גַם זָקֵנִי
וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נֶעֱזֵב
וְזָרְעוֹ מִבְּקֶשׁ לֶחֶם:
תְּהִלָּה לֹו כֹה

גליון הש"ס

גמ' בני צרות אני מעיד
לבם. עיין לקמן דף פא
ע"א מד"ה לימא ודף נב
ע"א מד"ה אכל חכמים:
שם ואחריו מי ר"ע. עיין
כתובות דף קה ע"א מד"ה
לחשיב ליה:

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה דוקא המירו
שעתהם הפסד ומיבית
אזמרים נמחק: (ג) רש"י
כסור וכו' ועומד על
שמעונו ועושה: (א) רש"י
ד"ה עמל וכו' לדמדה לא
תזרים עובד י"ב פי' עמון
ומואז דמדה לתזרים לר'
טרופין שזמנא מעשר עין
ו"א"ה פ"ג עור"י פליג
ומדמה עמון ומואז לבבל
ומשעני דפי היכי דתזרים
ובבל לא קידשוש מעולם אפי'
עמון ומואז דתזרים להו
לא קידשוש מעולם:
(ז) בא"ד הניחו מולקדש
ק"ה מא"י שניני:

תוספות ישנים

[illegible][illegible]

ויש: דוסא. ה'מירו שמעתם
 (א) אומרים: או הן הרכינים. כלל
 דוסא: סתם שמענו. בן הרכינים
 סתם ושמו לא הזכר: כדור שטן הוא.
 חריף ועומד על (א) שמונה ועשרה
 מעשה ואינו שז משמועתו לעשות
 כרצים: עמון ומואב. ישראלים
 הדרים בדרך עמון ומואב שכיבש
 משה מסיחיו ומתקדוש בקדושת א"י
 ועבשיו צדיק שני כנולה קדושה
 חורעין בשביעית ותקנו להן מעשר
 ראשון ומעשר עני בשביעית כדמפרש
 לקמן מפני פרנסת עניים שצ"י שאין
 להם מה לאכול בשביעית לפי שבטל
 לקט שכחה ופאה והולכים הם ונותלים
 לקט שכחה ופאה ומעשר עני:
 ומקבלים גרים מן הקרדוין ו'. ולא
 אמרינן ממוזרים מן מננות ישראל
 שצ"י עליהן עובדי כוכבים דאיכא
 רבנן דפסלי: פגע בו. יונתן דר"ע:
 וקדושה ראשונה. דבימי יהושע
 קדשה לשעתה ולא לעמיד הלכך
 זורעים בהן בשביעית יסמכו עליהן
 עניים שצ"י עמון לחרוש ולקצור
 ועוד ליטול לקט שכחה ופאה ומעשר
 עני: איז מקבלין גרים. מפרש לקמן [ע"ז]
 שממוזרים הן מישראל שנטמעו שם:
 הכתמים. שנמצאו בצגדים הבאים
 מרקס: טוורים. לפי שלא גזרו על
 כתמי עובדי כוכבים: שם גרים.
 ודמם מנומל: ועושים. שהמירו
 דתם וגזרו על כתמיהם שאף על פי
 שחטאו שהמירו ישראלים הם: מנין
 העובדי כוכבים. שאין ישראל דרים שם:
 ופ"י

בהלכות לפי שיש עמו שלש מאות תשובות
מתורת אבל מעיד אני עלי שמים וארץ שעל
הנביא ואמר שלשה דברים צרת הבת אסורה
מעשר עני בשביעית ומקבלים גרים מן הקרו
תנא כשנכנסו נכנסו בפתח אחד כשיצאו יצאו
בו בר"ע אקשי ליה ואוקמיא אמר לו אתה הוא עקיני
העולם ועד סופו אשרך שוכית לשם ועדיין לא הגעת
עקיבא ואפילו לרועי צאן עמוא ומואב מעשרין מעשר
מר הרבה כרכים כבשו עולי מצרים ולא כבשו עולי
קדשה לשעתה ולא קדשה לעתיד לבא והניחום כדרי
בשביעית ומקבלים גרים מן הקרדויים והתרמודים
יחזקאל אין מקבלים גרים מן הקרדויים אמר רב
כדאמרי אינשי קרתויים פסולים ואיכא דאמרי תני
מקבלים גרים מן הקרתויים מאי לאו היינו קרתויים
אשי לא קרתויי לחוד וקרדויי לחוד כדאמרי אינשי כ
וסביא דאמרי תרוייהו אין מקבלים גרים מן התרמודים
והתנן ^דכל הכתמים הבאים מן הרקם טהורים
מפני שהם גרים וטועים מבין העובדי

ומוצא מעשר עני ולא מעשר שי והא דשצק הכא ובחגיגה טעמא
מה מנרים שהיא קרובה עשאהו מעשר עני כדי שיסמכו עליה ע
דלף ב"אי הניחו מנקדש בשביל עניים ויכש עמון ומוצא שכן ח"ו
ישראל כדתנן ברבי גיטין (דף פ"ב) אף המביא מן הרקס את
דשיראל מנעיים מנעיהם וצודאי כוכים הדרי

בני צרות אני מעיר לכם. דכשרים אף לנ"ש וא"ת לשמואל
דמספקא ליה בהאשה רבה (למקמ 35: וס) אי קידושין תופסין
צינמ' לשוק א"כ פשיטא דכשרה דמיר שקדש פקעה לה ויקה כדאמר'
בשומרת יבם שקדש אחותה שקדושה תפקיעין הייבוס וי"ל דלא
דמי דהא א"י שום תורה הוה

לכ"ס ת"ש בימי רבי
יהודה צרת הבת לאחיו
מינה גופא בימי רבי
הר"ר צרת הבת לאחיו
ז"ל מפני שחכם גדול
לכ"ס המדרש⁽⁶⁾ (אמר

לחן רבי יהושע אני
עזר בן עזריה^א ואחריו
גל פתח ביתו נכנסה
חכמי ישראל באין
ונכנסו תפסו לרבי
מטה של זהב א"ל
אחר וישב אמר לו
עזריה אמר ויש לו
עליו המקרא הזה
לא ראיתי צדיק נעזב
סו והושיבו על מטה
מור לתלמידך אחר
בא בן יוסף א"ל אתה
ששמך הולך מסוף
בני שב כמותך ירבו
בהלכות אותו בהלכות
בת אמרו ליה צרת
מחלוקת בית שמאי
דברי מי אמר להן
יו ליה והלא משמך
מאי אמר להם דוסא
שמעתם אמרו ליה
אמר להם אח קטן
א ויונתן שמו והוא
יו שלא יקח אתכם
בצרת הבת שהיא
מדוכה זו י"שב הגי'
עמון ומואב מעשרין
יין ומן התרמודים
שלשה פתחים פגע
ששמך הולך מסוף
רועי בקר אמר לו רבי
עני בשביעית^א דאמר
בל יקדושה ראשונה
שיסמכו עליהן עניים
ני והא תני רמי בר
אשי קרתויים אתמר
רמי בר יחזקאל אין
יינו קרדויים אמר רב
תווי פסילי רבי יוחנן
ומי אמר ר' יוחנן הכי
ורבי יהודה מטמא
טהורים והיגין בה
קפסיק
דקאמר ר"ט צהדיא צמסכת
ס אף עמון ומואב כו' משום
כל הכתמים הנאים מרקם
שחורים כו' אע"ג דצרכס נמי הוו
שחגור מ"מ כחמס הצאים מרקס
טהורים ללאו דשרללים נניחו
סס עובדי כוכבים גמורים ולא
ישראל מומרים:

רבי
מומר (שם) לו: וטועים, שאין מ

עין משפט
גר מצוה

א א מ"י פ"א מהל'
תרומות הל' ה ופ"ד
הל' שמיטה ויובל הלכ'
כז:

ב ב מ"י פ"א מהל'
תרומות הלכה ה
ו מהלכות צית הצחירה

הלכה מז:
ג ג מי' פ"א מהל'
תרומות הלכה ה:

מטמא משכב ומושב
הלכה י:

מוסף רש"י

[illegible]